

Moldun

Allt eins og blómstrið eina
upp vex á sléttri grund
fagurt með frjónvgun hreina
fyrst um dags morgunstund,
á snögggu augabragði
af skorið verður fljótt,
lit og blöð niður lagði,
líf mannlegt endar skjótt.

Ég lifi' í Jesú nafni,
í Jesú nafni' eg dey,
þó heilsa' og líf mér hafni,
hræðist ég dauðann ei.
Dauði, ég óttast eigi
afl þitt né valdið gilt,
í Kristí krafti' eg segi:
Kom þú sæll, þá þú vilt.

Hallgrímur Pétursson

Blessun

Eftirspil
Allt mitt líf
Umberto Bindi



Prestur:
Séra Bolli Pétur Bollason
Organisti:
Sólveig Sigríður Einarsdóttir
Einsöngvari:
Gissur Páll Gissurarson
Kór:
Félagar úr Kammerkór Digraneskirkju
Umsjón útfarar:
Útfararþjónusta Rúnars Geirmundssonar

Aðstandendur þakka auðsýnda samúð og vinarhug.



Þórður Haukur Jónsson

Fæddur 23. júní 1930
Dáinn 30. desember 2021



Útför frá Digraneskirkju
fimmtudaginn 13. janúar 2022

Forspil
Sveitin milli sanda
Magnús Blöndal Jóhannsson

Bæn

Hærra, minn Guð, til þín,
hærra til þín,
enda þótt öll sé kross
upphefðin mín.
Hljóma skal harpan mín:
Hærra, minn Guð, til þín,
hærra til þín.

Sofanda sýndu þá
sólstigans braut
upp í þitt eilífa
alföðurskaut.
Hljómi svo harpan mín:
Hærra, minn Guð, til þín,
hærra til þín.

Lyfti mér langt í hæð
lukkunnar hjól,
hátt yfir stund og stað,
stjörnur og sól,
hljómi samt harpan mín:
Hærra, minn Guð, til þín,
hærra til þín.

Matthías Jochumsson - Lowell Mason 1856

Ritningarlestur

Snert hörpu mína, himinborna dís,
svo hlusti englar Guðs í Paradís.
Við götu mína fann ég fjalarstúf
og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré sem fann ég út við sjó
ég fugla skar og líka úr smiðjumó.
Í huganum til himins oft ég svíf
og hlýt að geta sungið í þá líf.



Þeir geta sumir synt á læk og tjörn,
og sumir verða alltaf lítil börn.
En sólin gyllir sund og bláan fjörð
og sameinar með töfrum loft og jörð.

Ég heyri í fjarska villtan vængjaþyt.
Um varpann leikur draumsins perluglit.
Snert hörpu mína, himinborna dís,
og hlustið, englar Guðs í Paradís.

Davíð Stefánsson - Atli Heimir Sveinsson

Guðspjall

Undir háu hamrabelti
höfði drúpir lítil rós,
þráir lífsins vængjavíddir
vorsins yl og sólarljós.
Ég held ég skynji hug þinn allan
hjartasláttinn, rósin mín,
er kristaltærir daggardropar
drjúpa milt á blöðin þín.

Æsku minnar leiðir lágu
lengi vel um þennan stað,
krjúpa niður, kyssa blómið,
hversu dýrlegt fannst mér það.
Finna hjá þér ást og unað,
yndislega rósin mín.
Eitt er það sem aldrei gleymist,
aldrei, það er minning þín.

Guðmundur G. Halldórsson - Friðrik Jónsson

Minningarorð

Heyr mína bæn, mildasti blær,
berðu kveðju mína’ yfir höf,
syngdu honum saknaðarljóð.
Vanga hans blítt vermi þú sól,
vörum mjúkum kysstu hans brá,
ástarorð hvísla mér frá.

Syngið, þið fuglar, ykkar fegursta ljóðaval,
flytjið honum, í indælum óði, ástarljóð mitt.

Heyr mína bæn, bára við strönd,
blítt þú vaggar honum við barm,
þar til svefninn sígur á brá.
Draumheimi í, dveljum við þá,
daga langa, saman tvö ein,

heyр mínar bænir, og þrár.

Ólafur Gaukur Þórhallsson - Mario Panzeri

Bæn og Faðir vor

Nú legg ég augun aftur,
ó, Guð, þinn náðarkraftur
mín veri vörn í nótt.
Æ, virst mig að þér taka,
mér yfir láttu vaka
þinn engil, svo ég sofi rótt.

Sveinbjörn Egilsson - P. C. Krossing 1820

Ég fel í forsjá þína,
Guð faðir, sálu mína,
því nú er komin nótt.
Um ljósið lát mig dreyma
og ljúfa engla geyma
öll börnin þín, svo blundi rótt.

Matthías Jochumsson - P. C. Krossing 1820